

RAUDARA

GLASILO KOLEKTIVA REK VELENJE

IZREDNA ŠTEVILKA - ZA 3. JULIJ 1974

Letos rudarji praznujemo svoj praznik skupaj s kolektivom termoelektrarne Šoštanj, samoupravno in dobrovoljno združeni v rudarsko-elektroenergetskem kombinatu Velenje, največjem kombinatu te vrste v naši socialistični republiki Sloveniji.

Primarni vir energije - premog, v tesni povezavi s termoelektrarno, daje naši socialistični družbi tako potrebne kilovate, združeni delavci - rudarji in elektriki - pa v svojih temeljnih organizacijah združenega dela, v sodelovanju in medsebojnem sožitju, v neprekinjenem procesu od

ZA RUDARSKI PRAZNIK 3. JULIJ

premoga do kilovatnih ur, ostvarjujejo tudi svoje neodtujljive pravice iz dela in revolucionarne cilje našega samoupravnega socializma.

Še naprej bomo razvijali svoje samoupravne odnose in uresničevali svoje pravice delavcev in delovnih ljudi po smernicah Zveze komunistov. Borili se bomo za večjo proizvodnjo premoga in električne energije, za večji dohodek in njegovo delitev, po načelu: dohodek pripada tistemu, ki ga ustvarja. To nam zagotavlja naša ustava in jamči Zveza komunistov s svojimi sklepi z X. kongresa ZKJ in VII. kongresa ZKS, mi rudarji pa bomo skupaj z elektriki v našem REK vse te sklepe izpolnjevali.

Zato, dragi rudarji, vam sedaj, ob vašem prazniku, iskreno čestitam, želim tudi vso srečo in uspešno delo, da bi s prijateljskim sodelovanjem in sporazumevanjem čimprej pravično in zadovoljivo uredili vse medsebojne odnose v naši združeni organizaciji združenega dela REK. Želim, da bi - združeni, močni in dobro organizirani - dali tudi v bodoče našemu slovenskemu gospodarstvu čimveč prepotrebne energije in premoga, zase pa dosegli čim boljši in lepši življenjski standard v naši Šaleški dolini. Srečno!

Glavni direktor Mirko BIZJAK, dipl. rud. inženir

SREČNO

Celje - skladišče

D-Per

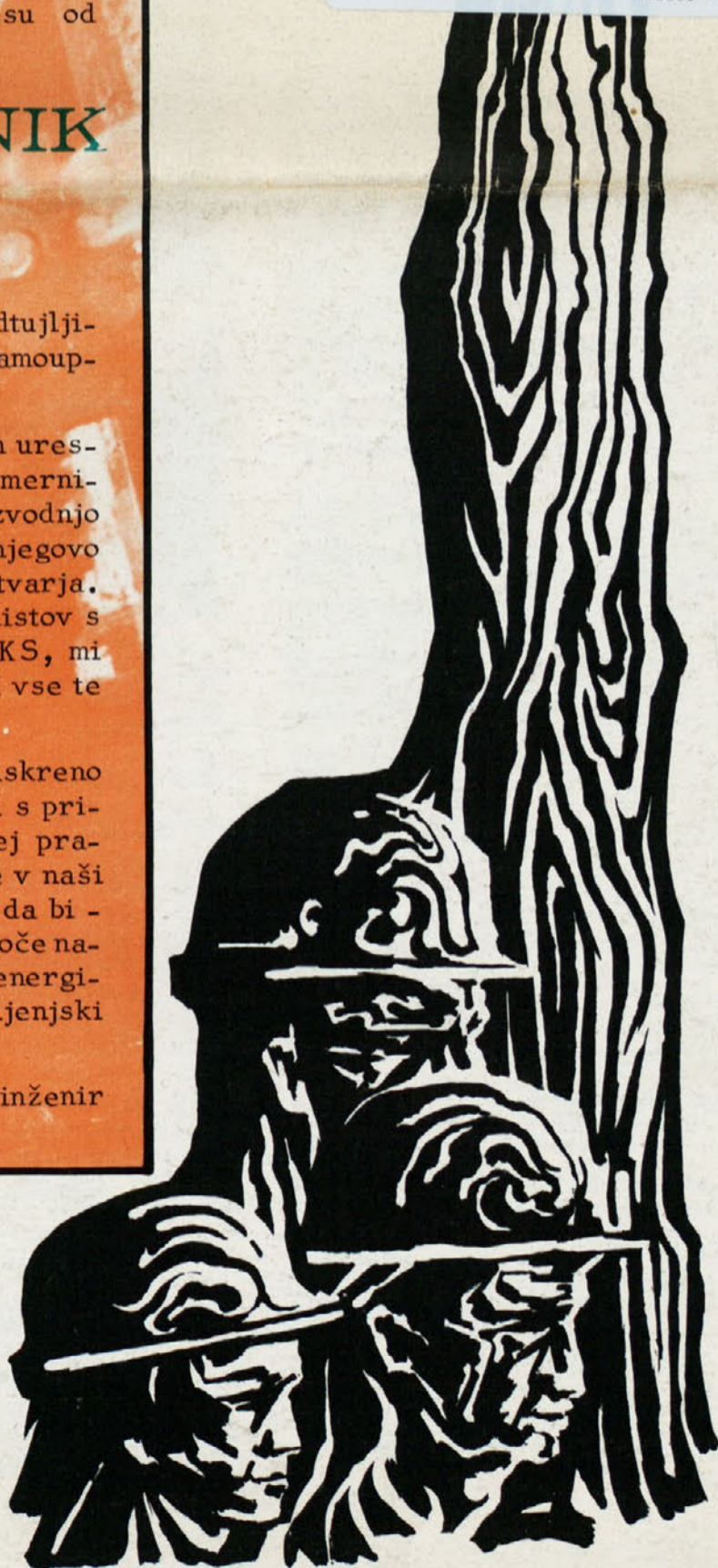
65/1974

5000013528, PRIL

COBISS

OSREDNJA KNU - CELJE

Rudarjem za stanovski praznik

Tovariši rudarji - dragi sodelavci!

Iskreno vam čestitam ob 3. juliju - dnevu rudarjev, obenem pa priložnost izkoristim za kratek pregled dela v letošnjem prvem polletju.

Letošnje leto je v razvoj rudnika prineslo mnogo novega. Z zadovoljstvom lahko ugotovimo, da se je po pismu maršala Tita in 29. seji CK ZKS bistveno izboljšal odnos do razvoja energetike. Te spremembe so posebno pomembne za nas, ki smo vseskozi opominjali na nerešena sistemska vprašanja v zvezi s premogovništvom.

Neposreden odraz teh novih stremljenj je združitev rudnika in elektrarne, ki je prvi korak - spodbuda in - če hočemo - zahteva za vsesplošno povezovanje energetike v Sloveniji.

Velenjski rudarji smo s tem prešli od besed k dejanjem, od deklaracij k novim dosežkom, ki niso pomembni samo za rudnik in Šaleško dolino, temveč so solidna osnova in zgled, kako je treba reševati najbolj pereča gospodarska vprašanja tudi v širši družbi.

V naši delovni organizaciji smo na podlagi že omenjenih smernic, nove ustave, sklepov obeh kongresov ZK ter lastnih samoupravnih izkušenj zastavili novo organizacijo združenega dela, ki naj zagotovi optimalen vpliv vsakega posameznega proizvajalca v združenem delu na ustvarjanje in delitev dohodka. Zavedamo pa se tudi, da je ob primanjčovanju sposobnih delavcev le z uvedbo najsodobnejše mehanizacije in tehnologije možno zadovoljiti potrebe družbe po energiji. V prvem polletju so se že pokazali prvi rezultati takega dela, tudi rekordi. Tako smo kljub hudim težavam v prvih mesecih /vdor vode, ogenj in primanjčovanje ljudi/ dosegli v juniju rekordno dnevno proizvodnjo 15 600 ton, ki nam ob pogoju, da se bo mehanizirano pridobivanje razvijalo po planu, daje zanesljivo upanje, da bomo načrtovano letno proizvodnjo dosegli in presegleli.

Seveda pa takšnih rezultatov ne bi dosegli brez velike enotnosti in prizadevnosti vseh članov našega združenega kolektiva. Zato mi dovolite, da vam ob našem prazniku še enkrat najiskreneje čestitam in se zahvalim za vaše uspešno sodelovanje - z željo, da bi v krogu svojih sodelavcev, prijateljev, družin in drugih sorodnikov zadovoljni in srečni praznovali 3. julij. Srečno!

Direktor TOZD RLV
Janežič Slavko,
dipl. rud. inženir

Čestitka DS REK za dan rudarjev

Letošnje leto nam je prineslo vrsto novosti, povezanih z nadaljnjim razvojem in utrjevanjem novih samoupravnih odnosov. Organiziranje temeljnih organizacij združenega dela in njihova združitev v rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje, zlasti pa delegatski sistem, zahtevajo od vseh delavcev, predvsem pa od organov

upravljanja, mnogo aktivnega dela, znanja, odgovornosti, obveščanja in usposabljanja - če hočemo, da bomo uspešno reševali vse naloge, ki so pred nami. Novi samoupravni odnosi pa nam poleg zahtevnih nalog prinašajo tudi vse možnosti uresničevanja pravic, ki nam gredo iz združenega dela. To pa naj nam bo tudi nova spodbuda pri našem nadaljnjem delu.

V prepričanju, da bomo kos zastavljenim nalogam, vam osebno in v imenu delavskega sveta delovne organizacije REK iskreno čestitam ob rudarskem prazniku ter želim mnogo delovnih uspehov in osebnega zadovoljstva. Srečno!

Jože Aljaž, predsednik
delavskega sveta REK Velenje

..., da bom vesel svoje žuljave, težke roke ...

Predsedstvo konference sindikata REK za dan rudarjev

V imenu konference osnovnih organizacij sindikata rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje in njenega predsedstva - vsem članom združenega kolektiva ob 3. juliju iskreno čestitam za dosežene gospodarske in družbenopolitične uspehe ter želim, da bi jih solidarno in osebno srečni tudi nadaljevali. Srečno!

Ivo Kadliček, predsednik predsedstva konference OOS REK Velenje

Pozdrav ob našem prazniku

Prek 1 300 mladih je zaposlenih v delovni orga-

nizaciji rudarsko-elektroenergetski kombinat Velenje, tretjino kolektiva sestavljajo mladi delavci.

Ko ob našem stanovskem prazniku razmišljam o tolikem številu mladih, organiziranih v mladinski organizaciji, in o njihovem potencialu, se mi nehote vrine misel, da bi morala imeti ta organizacija v kolektivu še večjo vlogo kot do sedaj.

Prepričan sem, da se moramo mladi neposredno še bolj angažirati na vseh področjih družbenega življenja in s tem zavestno prevzeti nase svoj delež odgovornosti za rezultate družbenega razvoja. Ob tem ne smemo pozabiti na našo skrb in

odgovornost za doseglo še boljših rezultatov našega dela.

Mladi se zavedamo, da moramo pri delu združiti svojo mladostno energijo in zagnanost z bogato prakso starejše generacije, kajti le tako so lahko plodovi našega dela še boljši. Zato se mladi zavzemamo za takšen razvoj proizvodnih sil in proizvodnih odnosov, s katerimi bomo v celoti uveljavili interese delavcev; to je interese nas vseh v združenem delu - da čimbolj povečamo družbeno produktivnost dela.

Ob stanovskem prazniku osebno in v imenu predsedstva konference aktivov mladih delavcev REK Velenje čestitam vsem članom kolektiva. Želim, da bi bili sadovi našega dela čim večji in da bi se v naših odkopnih poljih čim preje uresničile besede pesnika Mileta Klopčiča:

"Da ne bom z mržnjo te kopal in krel, da bom vesel šel skozi rov, da bom vesel svoje žuljave, težke roke ..."

Franc Avberšek, predsednik
predsedstva konference
aktivov mladih delavcev
REK Velenje

Naši komunisti rudarjem in kolektivu

Spoznanje resnice, da smo se spet znašli v trenutku, ko bomo k zgodovini rudarjenja v Šaleški dolini prišteli novo enoletno obdobje, je resnično. Toda vselej, ko ta prištevek opravimo, ne pozabimo prišteti tudi novih rezultatov dela, v katere je vloženo, pod zemljo - brez sončne luči, živo delo rudarja, njegov napor in trud, pa tudi ponos, pretkan z njegovim značilnim humorjem.

Da bi opravljeno in doživeto ne preživelo, da bi nam ostalo v najlepšem spominu, imamo rudarji vsako leto en dan, ki ga slovesno preživimo vsi skupaj - to je naš stanovski praznik 3. julij: DAN RUDARJEVI!

Seveda pa letošnji rudarski praznik ne bomo proslavljali sami, to je, samo člani kolektiva nekdanjega celotnega rudnika - proslavljali ga bomo združeni s kolektivom elektrarne Šoštanj, zato bo praznovanje še toliko bolj pomembno in slovesno.

V imenu komiteja OZK in v imenu vseh članov ZK rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje iskreno čestitam ob prazniku in želim, da bi bili naši skupni delovni uspehi tudi v bodoče čim boljši in da bi zdravi ter ponosni dočkali še mnogo takih praznovanj.

ing. Ivan Drev,
sekretar komiteja
OZK REK Velenje

20 let dela v delovni organizaciji bodo slavili

V TOZD RLV

AČKO Stanislav /roj.l. 1923/, AVBERŠEK Ivan /roj.l. 1929/, BERDNIK Franc /roj.l. 1931/, BLAZINŠEK Franc /roj.l. 1933/, BRINOVŠEK Franc /roj.l. 1932/, BUKOVŠEK Mihael /roj.l. 1929/, CENTRIH Venčeslav /roj.l. 1932/, CEVZAR Stanislav /roj.l. 1933/, CHROMY Ferdo /roj.l. 1923/, CVERLE Roman /roj.l. 1928/, DEBELJAK Jože /roj.l. 1933/, DEŽMAN Ignac /roj.l. 1929/, DIVJAK Rafael /roj.l. 1931/, DOBLŠEK Franc /roj.l. 1930/, DOBNIK Jože /roj.l. 1930/, DREV Viljem /roj.l. 1934/, FAJFAR Ferdo /roj.l. 1931/, FELICIJAN Melhijor /roj.l. 1934/, FINK Janez /roj.l. 1926/, FORNECI Stanislav /roj.l. 1933/, FRIŠKOVEC Avgust /roj.l. 1935/, GORŠEK Anton /roj.l. 1928/, GOSTENČNIK Cveto /roj.l. 1930/, GREBENŠEK Alojz /roj.l. 1934/, GROBELNIK Franc /roj.l. 1931/, GROBELNIK Ivan /roj.l. 1933/, HAJSSINGER Martin /roj.l. 1933/, HORVAT Jože /roj.l. 1930/, HRASTNIK Aleksander /roj.l. 1931/, HUDOMALJ Emil /roj.l. 1931/, HUDOVERNIK Franc /roj.l. 1933/, JANDROK Milan /roj.l. 1931/, JAVORNIK Anton /roj.l. 1936/, JAUŠOVEC Franc /roj.l. 1932/, JURČAN Martin /roj.l. 1932/, KALIGARO Ivan /roj.l. 1934/, KALŠEK Ignac /roj.l. 1931/, KAVDIK Jože /roj.l. 1929/, KELHER Ivan /roj.l. 1927/, KIKEC Alojz /roj.l. 1934/, KLAKOČAR Anton /roj.l. 1929/, KNEZ Slavko /roj.l. 1935/, KODRIČ Andrej /roj.l. 1933/, KODRUN Ernest /roj.l. 1933/, KORELC Henrik /roj.l. 1935/, KRAJNC Jože /roj. 29.12.1933/, KRAJNC Jože /roj. 15.8.1933/, KREVELJ Jože /roj.l. 1931/, KREVELJ Franc /roj.l.

1931/, KRIŠTOF Franc /roj.l. 1934/, KRT Franc /roj.l. 1931/, KRUŠNIK Vladimir /roj.l. 1936/, KUREŠ Jakob /roj.l. 1931/, LEGNAR Viktor /roj.l. 1931/, LESJAK Adam /roj.l. 1929/, LESJAK Ivan /roj.l. 1933/, LEVAČIČ Franjo /roj.l. 1932/, LIPIČNIK Ivan /roj.l. 1928/, MARIČ Rudolf /roj.l. 1932/, MAURER Ferdo /roj.l. 1924/, MEH ing. Janko /roj.l. 1933/, MEŽA Ivan /roj.l. 1929/, MIKLAV Jože /roj.l. 1924/, OBU Ferdinand /roj.l. 1931/, PAVLIN Franc /roj.l. 1930/, PAVLIN Stanko /roj.l. 1932/, PIRIH Mirko /roj.l. 1927/, PLANINC Vincenc /roj.l. 1931/, PLEŠNIK Jože /roj.l. 1932/, PODKRIŽNIK Stanko /roj.l. 1932/, PODVINŠEK Stanko /roj.l. 1931/, POLAK Franc /roj.l. 1930/, POLENIK Jože /roj.l. 1936/, RAJH Rudolf /roj.l. 1929/, RAMŠAK Mirko /roj.l. 1937/, RAZDEVŠEK Stanko /roj.l. 1932/, REDNAK Janez /roj.l. 1934/, ROGOVNIK Ivan /roj.l. 1931/, ROŠER Franc /roj.l. 1932/, SATLER Mihael /roj.l. 1932/, SEDOVNIK Stanko /roj.l. 1934/, SERMEK Vinko /roj.l. 1930/, SEVČNIKAR Ivan /roj.l. 1927/, SLATINŠEK Egidij /roj.l. 1932/, SOTLER Franc /roj.l. 1934/, STROPNIK Vinko /roj.l. 1931/, SUHOVRŠNIK Franc /roj.l. 1927/, ŠKOFLEK Ivan /roj.l. 1933/, ŠKORJANC Herman /roj.l. 1936/, ŠKRUBEJ Gregor /roj.l. 1922/, ŠMON Feliks /roj.l. 1929/, ŠOLINC Martin /roj.l. 1932/, ŠRAML Anton /roj.l. 1930/, TAMŠE Jože /roj.l. 1929/, TAMŠE Mihael /roj.l. 1931/, TEKAVC Anton /roj.l. 1925/, TERŽAN Ivan /roj.l. 1929/, TOVORNIK Leopold /roj.l. 1932/, TRUPKOVIČ Franjo /roj.l. 1931/, USAR Luka /roj.l. 1928/, VEBLE Milan /roj.l. 1933/, VEDENIK Franc /roj.l. 1929/, VENIŠNIK Franc /roj.l. 1925/, VERBOTEN Milan /roj.l. 1932/, VERDNIK Karel /roj.l. 1934/, VIDMAJER Vincenc /roj.l. 1925/, VIŠČEK Franc /roj.l. 1928/, VODONČNIK Matevž /roj.l. 1933/, VRABIČ Franc /roj.l. 1926/, ZEMLJAK Anton /roj.l. 1932/, ZRIMŠEK Aleksander /roj.l. 1933/.

V termoelektrarni

AHTIK Alojz /roj.l. 1918/, BAJEC Rudi /roj.l. 1922/, BLAGOTINŠEK Frido /roj.l. 1918/, CVERLIN Gabrijel /roj.l. 1932/, ČEBUL Danilo /roj.l. 1930/, DREV Stanko /roj.l. 1932/, DOLINŠEK Blaž /roj.l. 1933/, ES Anton /roj.l. 1931/, GLUŠIČ Viktor /roj.l. 1925/, GLAVNIK Ciril /roj.l. 1927/, GLAVNIK Alojz /roj.l. 1923/, HUDALES Stanko /roj.l. 1928/, JANEŽIČ Jože /roj.l. 1929/, JURIČ Jože /roj.l. 1924/, KOREN Egidij /roj.l. 1916/, KRAMER Jože /roj.l. 1934/, KOČEVAR Viktor /roj.l. 1928/, KAJTNA Ivan /roj.l. 1931/, KAMPIJUT Dragica /roj.l. 1933/, KRANJC Viktor /roj.l. 1922/, KNEZ Žani /roj.l. 1930/, KAUDIK Janko /roj.l. 1925/, KAMPJUT Stanko /roj.l. 1919/, LIPNIK Ivan /roj.l. 1934/, LIPNIK ing. Stane /roj.l. 1929/, MELANŠEK Ivan /roj.l. 1926/, MEŽA Štefka /roj.l. 1924/, MEŽA Franc /roj.l. 1923/, MEŽA Ivan /roj.l. 1931/, MEŽA Branko /roj.l. 1921/, OŠLOVNIK Adolf /roj.l. 1918/, OŽEG Marija /roj.l. 1919/, OŠTIR Alojz /roj.l. 1925/, PIREČNIK Jože /roj.l. 1927/, PETEK Karl /roj.l. 1923/, RUDNIK Karl /roj.l. 1925/, ROTOVNIK Alfonz /roj.l. 1919/, STEINBERGER Zvone /roj.l. 1921/, STOPAR Branko /roj.l. 1922/, STRAHOVNIK Stanko /roj.l. 1921/, ŠTEFANČIČ Vida /roj.l. 1925/, ŠINCEK Adolf /roj.l. 1928/, ŠTRBENK Milan /roj.l. 1930/, ŠPAJZER Jože /roj.l. 1919/, TOMŠE Martin /roj.l. 1925/, TAŠLER Rupert /roj.l. 1920/, UČAKAR Viktor /roj.l. 1932/, VIDMAR Dušan /roj.l. 1925/, VUGA Zvone /roj.l. 1923/, VRČKOVNIK Franc /roj.l. 1928/, VREČAR Emil /roj.l. 1935/, ZALUBERŠEK Rudi /roj.l. 1929/.

V TOZD ESO

BRODNIK Anton /roj.l. 1932/, DUŠAK Jakob /roj.l. 1933/, KMETIČ Stane /roj.l. 1929/, LIPNIK Anton /roj.l. 1935/, MASTNAK Pavel /roj.l. 1934/, REHBERGER Dominik /roj.l.

1929/, TAJNIKAR Anton /roj.l. 1929/, ŽIŽEK Janez /roj.l. 1934/.

V TOZD zunanji obrati

AVBERŠEK Alojz /roj.l. 1932/, BLAŽIČ Ivan /roj.l. 1928/, BUJAN Franc /roj.l. 1932/, HRIBERŠEK Jože /roj.l. 1932/, KODRUN Anton /roj.l. 1932/, MARKAN Franjo /roj.l. 1929/, MASTNAK Ruža /roj.l. 1923/, PETRETIČ Ivanka /roj.l. 1937/, PLAZAR Ivan /roj.l. 1931/, RAMŠAK Stanislav /roj.l. 1936/, REDNAK Justin /roj.l. 1924/, SEDOVŠEK Matija /roj.l. 1928/, ŠKORJANC Leopold /roj.l. 1932/, ŠTRIGL Franc /roj.l. 1928/.

V TOZD proizvodnja gradbenega materiala

REPNIK Roman /roj.l. 1933/.

V TOZD plastika in zaščitna sredstva

BANOVŠEK Jože /roj.l. 1930/.

V skupnih službah

GERŠAK Franc /roj.l. 1913/, HUDARIN Alojz /roj.l. 1925/, JAMNIKAR Stane /roj.l. 1927/, MOČILNIK Anton /roj.l. 1927/, URANJEK Karl /roj.l. 1922/.

V RLV - RŠC

GOLI Franc /roj.l. 1926/, JAMNIŠEK Alojz /roj.l. 1930/, KNEZ Anton /roj.l. 1934/, KOPRIVNIK Martin /roj.l. 1930/, KVARTIČ Franc /roj.l. 1933/, LEMEŽ Avgust /roj.l. 1926/, LIPNIKAR Stanko /roj.l. 1932/, MATJAŽ Franc /roj.l. 1930/, MEDVED Milan /roj.l. 1932/, MEDVEŠEK Viktor /roj.l. 1931/, MEŽA Franc /roj.l. 1933/, MIKLAV ŽINA Jakob /roj.l. 1931/, RAMŠAK Mirko /roj.l. 1937/, RAZGORŠEK Julijana /roj.l. 1935/, STROPNIK Franc /roj.l. 1934/, URANJEK Ludvik /roj.l. 1921/.

Deseto, jubilejno leto aktivnosti v jamski reševalni četi, so dopolnili!

FERDER Erno /roj.l. 1939/, GOSTENČNIK ing. Vinko /roj.l. 1938/, GOVEDIČ Andrej /roj.l. 1935/, KANDUTI Ivan /roj.l. 1937/, KOTNIK Ivan /roj.l. 1937/, KRAŠEK Viktor /roj.l. 1933/, OROŽ Emil /roj.l. 1935/, SLATINŠEK Jože /roj.l. 1943/, ŠPORIN Anton - RŠC /roj.l. 1943/, ŠUMAH Franc /roj.l. 1936/, TRAVNER Vojko - RŠC /roj.l. 1933/, UMEK Avgust /roj.l. 1936/.

Jubilantom 20 let dela v delovni organizaciji in 10 let aktivnosti v jamski reševalni četi čestitamo za vztrajnost - za zgled požrtvovalnosti in potrpljenja pri delu, z željo, da bi se ob podelitvi priznanj v Delavskem klubu zares razveddrili in poveselili.

Večerne poklicne šole so v šol. l. 1973/74 končali ...

... šolo za pomočnike kopačev!

AGIĆ Muhamed /odkopi Z/, BELEC Karl /odkopi Z/, BORIĆ Adem /priprave/, ČIČKOVIĆ Šefket /odkopi V/, ČOVIĆ Uroš /odkopi Z/, FIRER Leopold /odkopi V/, GRÖL Laci /odkopi V/, HANKIĆ Jusuf /odkopi Z/, HANKIĆ Pašan /odkopi Z/, HANKIĆ Redo /odkopi V/, HUSKIĆ Mehmed /odkopi V/, IBRIŠIMOVIĆ Ekrem /odkopi V/, IBRIŠIMOVIĆ Hašin /odkopi V/, IVNIK Daniel /odkopi V/, JAŠAREVIĆ Sejdo /JG/, JURKO Franc /odkopi V/, JUTRIŠA Anton /odkopi V/, KLEP Franc /odkopi Z/, KODRIČ Bertold /odkopi Z/, KURTIĆ Alija /priprave/, MARINOVIĆ Anton /steber 8/, MEMIĆ Ibrahim /odkopi V/, MUJKIĆ Mustafa /odkopi V/, NOVOSAD Vencel /odkopi Z/, NUHANOVIC Hadir /odkopi V/, PODGORSKI Josip /odkopi Z/, RAJŠP Alojz /odkopi V/, REBUŠA Dragan /odkopi V/, SADIKOVIĆ Čazim /odkopi Z/, STRUNČNIK Alojz /odkopi Z/, ŠTRAUS Rafael /odkopi V/, TANJŠEK Leopold /JG/, ZABUKOVNIK Vlado /odkopi V/, ZUKIĆ Mušan /odkopi V/, ZUKIĆ Nazif /priprave/, ZUKIĆ Rifat /odkopi V/, HRIBERŠEK Jože /odkopi V/.

... šolo za kvalificirane kopače!

AJANOVIĆ Muradif /odkopi Z/, ALIHODIĆ Ibro /odkopi V/, BLAŽIČ Edo /odkopi V/, ČRNO-DOLSKI Albert /odkopi Z/, DRAGIĆ Nedeljko /priprave/, GARIĆ Muharem /odkopi V/, GOLOB Alojz /klasirnica/, GROBELNIK Branko /JG/, HROVAT Martin /odkopi V/, IBRIŠIMOVIĆ Šerif /odkopi V/, ILIĆ Marjan /odkopi Z/, JAKOB Jože /odkopi V/, JAMBROVIĆ Pavel /transport/, JESENIČNIK Ivan /odkopi V/, KOKIČ Redo /priprave/, KONOVŠEK Edvard /odkopi Z/, KOS Lovrenc /odkopi V/, KOVAČEVIĆ Svetozar /priprave/, KRANJC Adolf /priprave/, KREJAN Alojz /odkopi V/, KUBALE Marjan /odkopi Z/, KURAKOVIĆ Ibro /priprave/, LESJAK Ivan /odkopi Z/, MAJER Vlado /priprave/, MEHIĆ Đemal /odkopi Z/, MIKLAVŽINA Anton /odkopi Z/, MRKONJIĆ Božo, NOVAK Anton /odkopi Z/, OZVALDIĆ Ernest /transport/, PEJKUNOVIĆ Marko /j.Škale/, PERGER Jože /odkopi Z/, PISANEC Miroslav /priprave/, PISANEC Stanislav /priprave/, PLAZL Anton /priprave/, REDNAK Rudi /odkopi V/, RUŽIČ Marko /steber 8/, SAKIĆ Avdija /steber 8/, STANKO Štefan /meh./, ŠABULJIĆ Sakib /odkopi V/, ŠLOGAR Drago /odkopi Z/, ŠPEGEL Justin /transport/, ŠPEGEL Štefan /JG/, ŠTRAUS Alojz /zračenje - sanacije/, TRATNIK Alojz /JG/, TRNAR Slavko /odkopi Z/, VERBOTEN Franc /odkopi V/, VIDEMŠEK Jože /JG/, VUJIĆ Ivan /JG/, ZIDAR Anton /JG/, ŽBANIĆ Esad /odkopi V/.

... šolo za PK ključavničarje!

ČRETNIK Stanislav /ESO/, DOBNIK Jože /klasirnica/, KAMPUŠ Anton /ESO/, KOMPOŠ Drago /klasirnica/, KAVDIK Ciril /klasirnica/, KOROŠEČA.-RŠC, LESJAK Miran /ESO/, PAŠIĆ E.-RŠC, RAMŠAK Stanko /ESO/, SKAZA Marjan /ESO/, STROŽIĆ Miha /klasirnica/.

ŽERDONER Herman /odkopi V/, ŽIGON Stanislav /ESO/.

... šolo za KV ključavničarje!

CAFUTA Marjan /meh./, COLNARIĆ Drago /meh./, ČIVIČ Ivan /jek.podp./, GORŠEK Jože /klasirnica/, GUBENŠEK Alojz /zunanji obrat/, KLANČNIK Alojz /ESO/, JANČIČ Jože /meh./, MARINIČ Janez /ESO/, PEČNIK Stanislav, ROGIČ Danilo /ESO/, SELIČ Milan /ESO/, SKLEDAR Viktor /priprave/, ŠKRIPAČ Anton /ESO/, TUBIN Mile /ESO/, VIRBNIK Ivan /ESO/, VODUŠEK Alfred /klasirnica/, ZADNIK Stane /ESO/, ZAJC Feliks /ESO/, ZEP Jože /klasirnica/.

Milan, VODOVNIK Danilo, VRBOTEN Rudolf, ZADNIK Marija, ŽUPANEC Jože.

... šolo za KV delavce zunanjih obratov!

HOJSKI Janez, JURKO Stane, KONČIČ Štefan, LAH Mirko, MARHAT Marija, PETRIČ Ivica, PODBEVŠEK Franc, PRISTOVŠEK Alojz, SKOČAJ Teodor, ŠPEH Franc, ZGONJANIN Boro.

ZGORAJ - Letošnji razred "učencev" za PK ključavničarje.

V razgovoru ob koncu šole so o njej menili - Pri večini predmetov smo prehitro pridobivali. Pri elektriki je bila snov preobsežna. Pri strojeslovju smo pogrešali skripta. Snov iz tehnologije je bila preveč podrobna. Največ smo pridobili pri tehniki varnosti in strojeslovju. Eden od njih: "Šolo bi bilo bolje organizirati tako, da bi vsak iz vseh predmetov prejel skripta in jih samostojno študiral, vmes pa bi organizirali periodične seminarje, na katerih bi predelano snov po delih ali predmetih dodatno pojasnjevali, utrjali in preverjali znanje iz nje. Mislim, da bi bilo učenje na ta način aktivnejše in čas šolanja bi morebiti lahko celo skrajšali." Izpit iz posameznega predmeta naj bi bil takoj po koncu predavanj. Organizacija šole bi lahko bila temeljitejša - preveč je bilo dni, ko je kak predmet odpadel zaradi odsotnosti predavatelja. Kontrola učenja bi morala biti temeljitejša. VSI OD SLUŠATELJEV BI RADI KONČALITUDI VEČERNO ŠOLO ZA KVALIFICIRANE KLJUČAVNIČARJE • Z delom, ki so ga opravljali doslej, je dobra polovica zadovoljna, nekaj pa jih je /v šoli so bili med boljšimi/, ki menijo, da so pri delu preveč prepuščeni lastni iznajdljivosti; da jim strokovno nadrejeni premalo svetujejo in da so navodila za delo pogosto nezanesljiva in premalo natančna. Nekdo je menil tudi, da je do sedaj imel preveč ubijajoče in enolično delo. • Izpolnjevanje "družinskih dolžnosti" pa jim baje šola ni krnila in ovirala ... /rb/

... šolo za KV elektricarje!

ABINA Jože /meh./, LINDIČ Franc, ROBIDA Franc /meh./, ŠTUMPFEL Franc /RŠC - jama Škale/, SOPOTNIK Bogdan /ESO/.

... šolo za PK delavce zunanjih obratov!

BRODNIK Srečko, BRAČIČ Štefan, ČIVIČ Adam, GRM Jože, KARDOŠ Ivan, KANDUTI Alojz, KOMPARI Jože, KOTNIK Anton, KRKLEC Jože, LAMPRET Stane, LESJAK Anton, LESKOVAR Slavko, MASTNAK Ruža, NAPOTNIK Branko, OSTROVRŠNIK Franc, PLANINŠEC Anton, POGORELČNIK Milan, STROPNIK Srečko, ŠOLINC Zvonko, ŠTRAKL Janez, VIŠNJAR

Jožetu Hrastniku za dosego doktorskega naslova iz rudarskih ved iskreno čestitamo!

Jože Hrastnik je kmečki sin, rojen 8. aprila 1923 v Topolšici. Ob težkih pogojih za šolanje je leta 1942 v Celju končal višjo gimnazijo, bil mobiliziran v nemško vojsko, ranjen in dalj časa na Nemškem v bolnici.

Kot rekonvalescent se po vrnitvi domov v zadnjih mesecih vojne priključil NOV. Potlej se vpíše na fakulteto rudarstva in metalurgije tehniške visoke šole v Ljubljani ter na njej leta

1952 z odliko diplomira. Od 1952 - 1959 je zapovrstvo asistent upravnika, upravnik jame in glavni inženir rudnika Kreka. Eno leto je nato asistent na katedri za rudarsko strojništvo na rudarski fakulteti v Ljubljani. Od 1960. leta je pri nas - do leta 1965 kot rudarski projektant, potem do 1967. leta tehniški vodja RŠC in od takrat dalje glavni inženir razvoja RLV oziroma, zdaj, v.d. direktor razvojnega sektorja v delovni skupnosti skupnih služb REK Velenje.

Uredniški odbor
in njegovi sodelavci

Zahvala Branka Železnika za pomoč ob nezgodi

Najlepša hvala za skrb in pomoč ob poškodbi očesa in za ureditev zdravljenja v Celju in Sovjetski zvezi.

Hvala celotnemu kolektivu, zlasti pa še kolektivu TOZD RLV, Alojzu Kikcu, Slavku Janežiču, Janezu Majerju in Teodorju Jelenu, ki so si prizadevali veliko več, kot je bila njihova dolžnost, da spet vidim s poškodovanim očesom, in so po-

skrbeli tudi, da bom šel na jesen v šolo, po kateri bo delo, ki ga bom opravljal, zame primernejše.

Pripis

Ob koncu lanskega leta, 14. decembra, si je Branko na delu v stebru 8 hudo poškodoval levo oko. Vanj se mu je skozi zenico zapičil 3 mm dolg in 2 milimetra širok košček kovine.

Iz jame so Branka takoj spravili na površino in prepeljali v celjsko bolnico, kjer ga je operiral primarij dr. Jurko. Operacija je uspela, vendar ne toliko, da bi Branko lahko gledal in videl brez bolečin - niti v Celju niti v državi pa ni ne bolnice ne naprav, da bi bili lahko Branka teh bolečin rešili. Zvedeli pa so, da bi v Sovjetski zvezi - v inštitutu Filato v Odesi - to morebiti lahko storili. Ob pomoči REK so zato Branka 2. aprila poslali v Odeso, kjer ga je operirala akademik SSSR Nadežda Pučkovska. Operirala ga je dvakrat, prvič zaradi vdora tujka v oko in drugič zaradi tvora, ki je nastal na mestu prvega posega.

Trinajstega maja je bil Branko že doma. Obiskal sem ga na njegovem domu v Prešernovi 20, kjer stanujejo jamski reševalci. Žena je bila na delu - zaposlena je v Gorenju - in Branko je kot vzoren mož pazil na otroke. Dva ima. Sina - 7 let starega Jožka, in hčerko - 14 mesecev staro Brankico, ki že lepo hodi in govori. Ko sva se pogovarjala o njegovem zdravljanju, naju je, kot

je izgledalo, vse razumela, saj je kar naprej vpraševala: "Ata me vidiš! Tu sem." - on pa ji je odgovarjal: "Vidim vidim, Brankica ..."

L. Ojsteršek

Odšli v pokoj od decembra 1973

Pavla SALMIČ, upokojena 31. decembra

Je mati dveh otrok: leta 1946 rojenega Emila in leta 1952 rojene Miljane.

Rojena 9. junija 1924 v Bohinjski Bistrici. Pri RLV od februarja 1958. Ves čas dela kot strojepiska: do leta 1969 v splošnem sektorju, nato do upokojitve v komercialnem sektorju.

Marjan ŠIMEK, upokojen 14. januarja

Rojen 8. decembra 1927 v Rušah. Poročen s Štefanijo, rojeno Verdnik.

Pri RLV neprekinjeno od 20. maja 1952. Zaposli se kot vozač v jami vzhod, kjer dela do 1968. leta. Tega leta je premeščen za hišnika v stanovanjsko enoto RLV. To delo opravlja do leta 1971, ko je ponovno premeščen, v elektrostrojni obrat - zunaj, kjer dela vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno invztrajno delo pri RLV.

Jože ZADRAVEC, upokojen 28. januarja

Rojen 14. marca 1940 v kraju Zabovci. Poročen z Marijo, rojeno Šmid.

Pri RLV neprekinjeno od novembra 1969. Zaposli se kot vozač v jami vzhod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1971 opravi izpit za pomočnika kopača.

Jože PODPEČAN, upokojen 16. februarja

Rojen 27. aprila 1922 v Cirkovcah pri Velenju. Poročen z Ivanom, rojeno Britovšek.

Pri RLV neprekinjeno od oktobra 1948. Zaposli se v jami vzhod, kjer dela vse do upokojitve; do leta 1959 kot kvalificiran kopač, nato kot strelski mojster.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno invztrajno delo pri RLV.

Leopold RAMŠAK, upokojen 18. februarja

Rojen 11. decembra 1918 v Novi cerkvi pri Celju. Poročen z Ivanom, rojeno Pečovnik.

Pri RLV neprekinjeno od avgusta 1946. Zaposli se kot kvalificiran kopač v jami zahod. Leta 1956 je premeščen v jamo vzhod, leta 1957 v jamske investicije, leta 1958 pa ponovno za dva

meseca v jamo vzhod. Od leta 1958 do 1966 dela v investicijah, nato mesec dni v jami vzhod, od koder je premeščen februarja 1966. leta v jamo zahod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1963 opravi še izpit za strelskega mojstra.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno invztrajno delo pri RLV.

Ivan MAHNE, upokojen 18. februarja

Rojen 16. januarja 1927 v Kostivnici. Poročen z Marijo, rojeno Tovornik.

Pri RLV neprekinjeno od januarja 1964. Zaposli se kot kvalificiran sedlar v elektrostrojnem obratu. S 1. januarjem 1971 je premeščen v obrat plastika in zaščitna sredstva, kjer dela vse do upokojitve.

Martin GOLČMAN, upokojen 25. februarja

Rojen 25. oktobra 1913 v Paki pri Velenju. Poročen z Evo, rojeno Kamšak.

Pri RLV neprekinjeno od decembra 1945. Zaposli se kot kvalificiran kopač v jami. Leta 1960 je premeščen v kopalnico in leta 1966 v okrepčevalnico na jašku Preloge, kjer dela vse do upokojitve.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV.

Ivan ŠUSTER, upokojen 13. marca

Rojen 27. decembra 1921 v Kavčah pri Velenju. Poročen z Marijo, rojeno Petek.

Pri RLV neprekinjeno od januarja 1962. Zaposli se kot rudarski nadzornik v jami vzhod. Že februarja 1962. leta je premeščen v jamo zahod, kjer dela vse do upokojitve.

Luka MATIJEVIČ, upokojen 18. aprila

Rojen 4. oktobra 1914 v Krnjevški pri Petrovcu. Poročen z Marijo, rojeno Došen.

Pri RLV neprekinjeno od oktobra 1947. Zaposli se kot kvalificiran kopač v jami vzhod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1956 opravi izpit za strelskega mojstra.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vztrajno delo pri RLV.

Avgust BRIN, upokojen 30. aprila

Rojen 30. maja 1933 v Nimnem pri Celju. Poročen z Matildo, rojeno Dobravc.

Pri RLV neprekinjeno od 12. marca 1957. Zaposli se kot nekvalificiran delavec v gradbenem obratu. Novembra 1957. leta je premeščen v jamo vzhod, oktobra 1960. leta pa v jamo zahod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1963 opravi izpit za polkvalificiranega kopača.

Alojzija BRUNŠEK, upokojena
8. maja

Rojena 5. junija 1923 v Podkraju pri Velenju.

Pri RLV neprekinjeno od 19. maja 1947. Vse-skozi dela kot čistilka v zunanjem obratu.

Nagrajena in dobitnica diplome za vestno in vz-trajno delo pri RLV.

Franc MIKLAVŽINA, upokojen
8. maja

Rojen 4. avgusta 1918 v Škalah pri Velenju. Poročen z Albino, rojeno Železnik.

Pri RLV neprekinjeno od 17. septembra 1945. Zaposli se v jami vzhod, kjer dela vse do upo-kojitve; najprej kot kvalificiran ključavničar, leta 1959 pa opravi izpit za visokokvalificira-nega ključavničarja in leta 1965 še dopolnilni izpit za jamskega nadzornika strojne stroke.

Nagrajen in dobitnik diplome za vestno in vz-trajno delo pri RLV.

Alojz BURŠIČ, upokojen 1. ju-nija

Rojen 7. decembra 1919 v Les-kovcu pri Krškem. Poročen z Berto, rojeno Blažič.

Pri RLV neprekinjeno od 8. julija 1955. Zapo-sli se kot kvalificiran kopač v jami vzhod. Leta 1959 je premeščen v RŠC kot inštruktor, leta 1961 pa je ponovno premeščen v jamo vzhod, kjer dela vse do upokojitve.

Rudolf BAČOVNIK, upokojen 4. junija

Rojen 3. aprila 1923 v Belih vo-dah nad Šoštanjem.

Pri RLV neprekinjeno od 5. decembra 1959. Zaposli se kot vozač v jamskih investicijah. Le-ta 1963 opravi izpit za polkvalificiranega kopa-ča. Leta 1964 je najprej premeščen v jamo vzhod, čez dva meseca pa v jamo zahod, kjer dela vse do upokojitve. Leta 1964 opravi še iz-pit za kvalificiranega kopača.

Aktivni udeleženec NOV od januarja 1945 pa vse do konca vojne.

RoM

Vsem članom kolektiva, ki so odšli v pokoj po 3. juliju 1973, želimo zdravja, srečo v družini, veliko let uživanja zaslužene pokojnine - pose-bej pa prijetno in veselo praznovanje sprejema v Delavskem klubu.

Uredniški odbor

Iz razgovora z dvema našima "dvajsetletnikoma"

Martin Hajsinger, kvalificiran kopač v stebri 8

Doma ga najbrž ni lahko dobiti. Tisto sredo po-poldne - 19. junija je bilo, ko sem ga iskal - se je vrnil šele proti večeru. Takoj veš, da ni med tistimi, ki po delu poležujejo. Ne strpi na mes-tu. Hiter, gibčen, z odsekanimi kretnjami in svetlim, preiskujočim pogledom sivo modrih oči te kar priklene nase. Prevzame te okretnost njegove žilave postave, živahno izpovedovanje misli, občutkov in sunkovita govorica rok.

Stanuje prav na vrhu v Foitovi 4. "Hotel sem sem gor," mi je povedal. "Zato, da imam mir nad glavo in pravo, sončno svetlobo na hodni-ku."

Martin Hajsinger s sinom, prav tako Martinom, "dvajsetletnik" iz stebra 8.

Kdo ga ne bi razumel - rudar je, že dvajset let, in sit medle umetne svetlobe že iz jamskih hod-nikov.

Nekaj nemirnega, vihravega je v njem. Mogoče zato, ker je njegov rojstni kraj v Franciji. Rodil se je v rudarskem Lievinu - na severu Fran-cije, v departmaju Pas de Calais.

Ko sem ga vprašal, če se spominja otroštva v Franciji, je z glasom, pretkanim z zadrževano otožnostjo, začel:

"Da se ne bi spominjal!? Trinajst let, najlepša leta otroštva sem preživel tam gori. V Franciji sem hodil v osnovno šolo - pet razredov sem končal. Vrnili smo se sedemštiridesetega - rodil pa sem se triintridesetega, 16. oktobra. Tudi govorce ne bom nikoli pozabil. Včeraj so prišli v jamo štirje Francozi - z inženirjem Hrastnikom; prijazen možak je ing. Hrastnik. Oglevali so si podpiranje s hidravličnim pod-porjem Salzgitter, pa so imeli težave s spora-zumevanjem, in ing. Hrastnik je vprašal, če kdo od nas v moštvo govori francosko. Poskusil sem. Še kar šlo je. Ne, mislim, da nikoli ne bom pozabil francoščine ...

Pravzaprav pa so naši v Franciji še ostali. Stric, Poljak je po rodu, in teta, očetova polses-tra, sta zgoraj. Po vrnitvi sem bil že dvakrat pri njiju. Zadnjič lani, z družino. Lansko leto sta nam obisk tudi vrnila. Ko sta bila nekaj dni

v Sloveniji in smo šli zdaj v ta zdaj v oni kraj, sta rekla: 'Drži, kar je rekel stari oče Martin. Vredno si je ogledati vsako ped slovenske zem-lje, ker je vsaka ped lepa.'

Okrog Lievina, veste, je pokrajina pusta. Že včasih je bila, zdaj pa še bolj. Rudniki so iz-črpani in večinoma opuščeni. Ljudje odhajajo v mesta - doma so ostali večinoma stari. Lani sem srečal samo enega sovrstnika iz otroštva in sta-rega učitelja, ki me je učil, pa se me seveda ni več spomnil. Predstavil sem se mu. Bil je zelo vesel - kar ganjen, da sem se ga po tolikih le-tih spomnil.

Slovencev pa je zgoraj še dosti - starih rudar-skih rodbin, kot je naša. Moj stari oče Martin, doma iz Kostanjevice, je bil rudar. Oče Martin prav tako. Jaz, tudi Martin, sem tudi rudar. Sin, čeprav je podedoval ime Martin, pa rudar - upam - ne bo."

Pripomnil sem, da se velikokrat zarečenega kruha poje več kot pečenega, a je še enkrat pri-bil:

"Ne, ne bi rad videl, da gre sin po moji poti. Resda tudi rudarjem gre boljše. Vedno več je mehanizacije. Zdaj tudi ni bojzani, da premog ne bi šel v denar; skupaj smo s termoelektrarno in imamo garancijo, da bo premog stalno potre-ben. Tudi zasluži malo boljše. Kljub vsemu pa je delo še vedno trdo in nevarno. Kako se kak, dan nagaraš! Ne rečem, rad delam v jami, a iz sebe, ne pa, da ti kdo čepi za vratom in bi rad kar naprej komandiral. Tega ne trpim, a tega je v jami še dosti. Včasih se je dalo kake-ga štajgerja tudi podkupiti. Tisti, ki so imeli doma kmetijo, so mu prinesli pijačo, koline ali kaj takega pa jim ni bilo treba dosti delati. Mi, skoz in skoz proletarci, brez vsega doma, pa smo zato morali toliko bolj. Zato, vidite, ne bi rad, da bi sin šel po moji poti."

"Res ne, kaj pa če bi sam hotel?" sem še silil vanj in se ozrl k malemu Martinu, ki naju je ves čas prav pazljivo poslušal in se ob tem vpraša-nju zagonetno nasmehnil.

"Če bi že sam hotel - ne vem. Širje gledano, se tudi jaz nimam za kaj pritoževati," je resnobno odvrnil. "Mladi pa se še bolj znajdejo. Bolj se lahko izšolajo in so zato lahko bolj mogočni. Eno k drugemu tudi več zasluži, ker zdaj de-lajo tudi žene. Pa od prostega časa imajo več. Samo, več veljave bi bilo treba dati rudarskemu delu glede na to, da greš v jamo in se včasih vprašaš, ali boš prišel nazaj. Nekoč je bila navada, da se je rudar ob odhodu na delo poslo-vil od žene in otrok s poljubom, kot da bi hotel reči: 'Veš, zato, če se ne bi več videli ...' Tudi med nami je bila ta navada."

"Pa vi, s čim se pečate v prostem času?" sem gaprijel za besedo, ko je ravno omenil, da ima-jo mladi več od prostega časa.

"Rad berem, poslušam, gledam, kar me sprosti in razživi; vse, kar mi daje več ko vsakodne-vno delo. Včasih me kar razjezi, ko poslušam po radiu in televiziji ljudi, ki sploh ne vedo, kaj hoče delavec, ki brez izkušnje in srca ponav-ljajo besede za Titom. Posebno še, če govore o rudarjih, ne da bi sploh kdaj bili tam, kjer dela - med stisnjenimi progami, na vročini, mo-kroti, v prahu in znoju. Takrat radio ali tele-vizor takoj ugasnem. So tudi nekateri, ki se delajo revolucionarje, pa sploh niso. Včasih mislim: več revolucionarnega duha je bilo med rudarji priseljenci v Franciji, pri nas pa tudi nekateri komunisti trpijo krivico. Moj oče, re-cimo, je bil komunist in krivice ni in ni mogel trpeti. Zato smo tudi šli iz Francije, ker tam tudi komunisti niso bili v redu; z drugimi doma-čini vred so na priseljence gledali zviška, tudi na komuniste med njimi.

Rad hodim tudi na sprehode. Veseli me, da si lahko urejam stanovanje. Tiste tapete, vidite, sem dobil iz Francije - pa niso nič boljše, kot so naše. V teh časih stanovanje pač moraš ime-ti urejeno - že zaradi drugih, da ne jezikajo. Res pa je tudi, da se v urejenem stanovanju lepše počutiš. Samo s svojo plačo seveda ne bi imel vse te opreme. Tudi žena dela - v RŠC, predelavka je - in prispeva svoj delež. Sploh ženske ne gre več podcenjevati. Ni res, da so sposobne samo za v sobo in kuho. V svojo stro-

ko se še bolj poglobijo kot mi moški.

Veseli me tudi šport. Včasih sem bil strasten navijač velenjskega Rudarja. Najrajši pa se zapeljem ven - avto imam - na planino, na svetlo - komaj čakam sobote, nedelje. Zelo rad sem tudi pel; z mamom, od štiriinšestdesetega, ko je umrla, pa me je veselje do petja nekam minilo ...

Bo kar šlo še naprej, če se bomo tudi v jami razumeli. Ko bi le toliko odhajanja ne bilo. Stare kamerade lahko preštejem na prste. Mladih resda mnogo prihaja, pa tudi kmalu odidejo. Niso navajeni prenašati težave, kot smo jih mi starejši. Še dobro, da je nekaj starejših nadzornikov, ki jih imam rad - tistih, s katerimi se da sproščeno in pametno pogovoriti in pošaliti. Malo bolj pa bi bilo treba gledati na varnost pri delu. Zaradi večjih učinkov vse preveč hitimo. Marsikaj bi v tem pogledu bilo treba rešiti. Pri podporju Salzgitter, na primer, tisto nevarno zamikanje stojk ..."

Najin pogovor se je medtem zavlekel že pozno v noč. Vedel sem, da ga bo treba končati, pa sem ga povprašal še po vzroku, zakaj je za čas od avgusta 1957 do konca decembra 1958 delo na rudniku prekinil in šel h Gradisu Celje. Drugače je namreč vse od marca 1951, le še vojaščina je bila vmes, neprekinjeno delal na rudniku.

Zasmejal se je, rekoč: "Takrat sem prvič šel na obisk v Francijo in ga podaljšal prek dopusta, ki mi je pripadal. Ko sem se vrnil, se je v obratu - v stari jami sem takrat delal - dalo pogovoriti, v kadrovskega sektorja pa ne; sporekli smo se in sem šel malo zidarit, saj sem se pravzaprav najprej učil za šamot - zidarja, in sicer v cinkarni Celje. Za zidarja pa se nisem izučil. Tik pred praktičnim izpitom, teoretičnega sem opravil, sem jo raje potegnil v udarniško delovno brigado "Bratstva in enotnosti", ki je gradila avtocesto Beograd - Zagreb. Po prihodu iz brigade pa sem si delo poiskal tu, na rudniku, kjer sem leta 1957 opravil izpit za učnega, leta 1963 pa za kvalificiranega kopača, kar sem še zdaj - in ves čas na čelu ..."

Po tem pa je bilo treba najin pogovor zares končati. Martina je namreč čakala še vožnja po ženo, ki je takrat delala v drugi izmeni, konec dela izmene pa je bil že blizu. Skupaj sva se odpeljala z liftom navzdol in se spodaj poslovila. Martin je - najbrž kot vedno - kot bi bil na vzmeh odhitel po svoji poti, k avtomobilu, jaz pa domov.

Adolf Ošlovnik, vodja tehnične dokumentacije v termoelektrarni

Težko sem se z njim dogovoril za pogovor. "Ne vidim rad, da bi o meni pisali," se je otepal. "S kom drugim - mlajšim se pogovorite, ki tudi poznate termoelektrarno," mi je prigovarjal. A sem vztrajal; trmoglav, mogoče tudi nepremišljeno in netaktno. Zato, ker mi je padel v oči že med številnimi skupnimi sestanki pred integracijo z elektrarno in po njej, katerih sem se udeležil. Zato, ker je na teh srečanjih velikokrat prav on znal razpršiti bojazni, nezaupanja in pomisleke prenekaterih glede integracije. S preudarnostjo, ki najbrž izvira iz njegovih bogatih delovnih in življenjskih izkušenj, znanja in upoštevanja mnenja vsakogar - je znal vedno prikazati, da so pomisleki razumljivi, integracija pa vsekakor potrebna in koristna.

Adolf Ošlovnik izvira iz delavske družine. Rodil se je v Rušah, 13. januarja 1918. Oče je bil kretnik pri železnici, v Trbonjah pri Dravogradu. Šest otrok je bilo v družini. Denarja malo in zato so se otroci morali čimprej ozreti za lastnim kruhom. Adolf ga je našel, čeprav z začetku bolj tenko rezanega, že v petnajstem letu. Leta 1932 je šel v uk za elektromonterja k zadrudni elektrarni Ptuj.

"Pravzaprav pa podjetje sploh ni imelo elektrarne," se je nasmehnil, ko mi je to povedal. "Bilo je le elektrodistribucijsko podjetje. V njem sem se učil štiri leta. Dolga doba je bila to, a je zame vendarle pomenila rešitev; bil sem pri kruhu. Prvo leto je bila moja tedenska vajenska plača 25, drugo leto 50, tretje 75 in zadnje leto kar 100 dinarjev. Tistikrat to ni bilo malo - veliko je bilo delavcev, ki so imeli družine, pa niso zaslužili več, kot sem jaz kot vajenec dobil zadnje leto. S tem denarjem, vsaj zadnji dve leti, se je dalo izhajati, ne da bi dobil še kaj od doma. Pa tudi pričakoval nisem, saj so doma že tako in tako težko shajali. Malic pa tudi za vajence takrat ni bilo. Tudi dopusta ne. Sploh so bili dopusti v stari Jugoslaviji za delavce slabo urejeni. Prvih pet let dela jih sploh ni bilo, potem pa od 5 - 15 dni na leto, pač odvisno od delovnega staža. Vsaj pri takratnem velenjskem rudniku je bilo tako.

Velenjčan pa sem že od jeseni štiridesetega. Ko sem leta 1936 opravil državni pomočniški izpit za elektromonterja, sem nekaj let še zdržal v Ptuj, potem pa sem se začel ozirati za boljšim delom in zaslužkom. Pri rudniku Velenje sem ga našel," je pripovedoval. "Na rudniku sem začel delati v elektrostrojnem obratu, že po nekaj tednih pa sem dobil delo v stari elektrarni Velenje, ki je vedno, tudi prva leta po svobodi, spadala k rudniku."

"Bili ste tudi v partizanih. Kdo vas je spodbudil, da ste

odšli, in kako dolgo ste aktivno sodelovali?" me je zanimalo.

"V partizanih sem bil od 26. avgusta 1944 do konca vojne. Odšel sem iz lastnega prepričanja, da ni drugega izhoda za zavednega Slovenca, pa zato, ker so mi Nemci oktobra 1941 v Mariboru ustrelili brata Milana, kot talca. Prijavil sem se šaleško savinjskemu okrožnemu odboru OF, ki me je dodelil pokrajinski tehniki "Kajuh" - naš šef je bil Vojko Lohnc, diplomiran rudarski inženir, pred odhodom zaposlen na velenjskem rudniku.

V kleti porušenega gradu Vodriša blizu Podgorja pri Sl. Gradcu smo tiskali letake, povzetke radijskih vesti, večinoma iz oddaj BBC, ponatisnjevali Slovenskega poročevalca idr. Najprej na šapirografu, potem pa na ciklostilu, 400 - 600 izvodov publikacij dnevno. Razpečevali so jih kurirji. Ljudje tam okrog so bili izredno zavedni in dobri - na najrazličnejše načine so nam kar s svojih domačij signalizirali nevarnost, nam prinašali hrano in druge najnujnejše potrebščine. V tehniki nas je bilo vseh skupaj devet. Po osvoboditvi je naša tiskalna oprema šla na rudnik Velenje, kjer so jo nekaj časa še uporabljali."

"Pa po vojni?"

"Do dvainpetdesetega leta sem delal v velenjski, od takrat pa sem vseskozi v šoštanjski elektrarni. Ta se je pravzaprav začela graditi šele v letu '53. Prej je izgradnja včasih bolj, včasih manj visela v zraku - vse od leta '47."

"Včasih bolj, včasih manj visela v zraku - zakaj?" si nisem mogel pomagati, da ga ne bi vprašal.

"Veste," je rade volje nadaljeval, "sedemštiridesetega so predvideli izgradnjo treh tipskih termoelektrarn v državi - Kakanj, Kolubara in Šoštanj. Vsaka naj bi imela moč 18 megavatov. Pa z gradnjo nobene ni bilo

Adolf Ošlovnik, "dvajsetletnik" iz termoelektrarne

nič. Opremo bi naj dobili iz Sovjetske zveze, pa je prej prišlo do resolucije Informbiroja, ki je bila, kot veste, uperjena proti neodvisnosti FLRJ. V juniju 1948, ko je bila resolucija objavljena, je bil skelet kotlovnice že postavljen. Vse do resničnega začetka gradnje elektrarne nismo vedeli, ali ga naj pustimo, da stoji, ali ne. Na srečo se je potlej dal uporabiti za prilagojen kotlovski postroj, ki ga je za elektrarno dobavila firma SULZER iz Švice. Tudi turboagregat zanjo je prišel iz Švice - dobavila ga je firma ESCHER WYSS iz Zürich. Elektrarna - TEŠ I, z dvema proizvodnima blokoma po 30 megavatov, je bila dograjena leta 1956 - prvi blok je začel proizvajati 15. maja, drugi pa 20. novembra.

Zaradi vse večjih potreb po elektroenergiji je potem prišlo še do dograditve TEŠ II /leta '60 - z močjo 75 megavatov/ in nazadnje TEŠ III /predlanskim - z močjo 275 megavatov/."

"In na katerih delovnih mestih vse ste po prihodu iz NOV bili?"

"Do spomladi leta 1946 sem bil obratovodja velenjske elektrarne. Potem so prišli prvi inženirji iz šol in vodstvo elektrarne je prevzel eden njih, jaz pa sem se naslednje leto vpisal v mojstrsko šolo elektroinstalaterske stroke v Ljubljani, jo leta 1949 končal, opravil izpit za mojstra in ta poklic opravljal do prihoda v elektrarno Šoštanj v izgradnji. To je bilo leta 1952. Velektrarni Šoštanj sem prevzel elektromehanično delavnico in jo vodil vse do leta 1958. Vmes sem opravil strokovni izpit za pogonskega tehnika elektro stroke /leta 1953/ in 5-tedensko specializacijo za elektronaprave TEŠ v izgradnji v Švici /leta 1955/. Potlej sem do avgusta 1969 vodil v elektrarni elektro vzdrževanje - od takrat pa sem vodja tehnične dokumentacije."

"Se česa še posebej dobro spominjate?"

"Se. Ko sem prevzel elektromehanično delavnico v Šoštanju, smo imeli kar 30 vajencev, pravega dela pa ni bilo. Vajenci so namreč bili perspektivni strokovni kader za bodočo elektrarno, ki pa se še niti ni začela prav graditi - vzroke sem omenil. Kje najti dovolj primerne delavce? Kje jih zaposliti? - Iz dneva v dan je bilo treba reševati ta problem. Renovirali smo kopalnico na jašku Škale. Prevzemali druga dela za rudnik in elektrarno, dokler se ni začela izgradnja nove elektrarne. Ko pa se je začela, se je skrb, da vajencev ni bilo treba odpustiti, bogato obrestovala. Naložbe in skrb v strokovni kader, mislim, nikoli niso prevelike!"

"In kljub vsemu ste imeli še čas in voljo za družbenopolitično delo, kot kažejo podatki?"

"Imel imel. Po vojni sem bil sekretar OF v Velenju. Delal sem v občinskih upravnih organih, organih sindikata, partije, kulturnoprosvetnih društev. V letih 1961 - 1962 sem bil tudi predsednik upravnega odbora elektrogospodarske skupnosti Slovenije."

"O tem navsezadnje pričajo tudi priznanja, ki ste jih dobili. Iz vaših listin v oddelku kadrovske evidence sem razbral, da ste med drugim prejeli medaljo dela, medaljo zasluge za narod in red zasluge za narod. Mislite, da bi tudi mladi bili sposobni toliko žrtvovati, delati in doseči, kot ste vi starejši?"

"Ne da samo mislim, prepričan sem. Naši mladi so dobri in zaupamvanje. Veseli me, da lahko žive boljše, kot smo mi, in ne razumem, da jim nekateri poskušajo vsiljevati izkušnje iz časov, ki jih ni več. Mladi bodo že sami znali upoštevati, kar imajo, in nadaljevati, kar nam ni uspelo dokončati. Mislim, da mi starejši sami marsikaj pozabljamo na ideale, za katere smo se bojevali. Po drugi strani pa so tu rezultati in uspehi, ki smo jih dosegli, ne da bi kdaj koli računali nanje ali jih pričakovali."

"Kaj pa glede izgradnje TEŠ IV - kako gledate nanjo?"

"Potrebna je čimprej - kreditiranje pa je čudno zastavljeno. Vsi krediti so inozemski. Tudi za domačo opremo in storitve, ki bodo udeležene v ceni kar s 45%. Ne navadno se mi zdi, da ni moč najti nič lastnih sredstev zanjo."

Mislim, da to večja inflacija, proti kateri smo sicer vsi. Tako financiranje izgradnje bo zelo drago - ne glede na to, da se je zaradi energetske krize oprema za energetske objekte na splošno podražila. TEŠ IV bo že po sedanjih računih stala več kot 3-krat toliko kot TEŠ III, njena moč pa bo le za 55 megavatov večja."

To je bilo zadnje "poglavje" najinega pomenka. Vmes pa jih je nekaj ostalo še "v zalogi". Recimo njegova pripoved iz zgodovine stare, velenjske elektrarne - njenega vseslovenskega pomena in ugleda, ki ga je imela v svojih "najboljših" letih. Vmes je bil tudi potresni sunek - v četrtek, 20. junija 1974, na večer sva se pogovarjala. Sunek je bil tolikšen, da je odprl zaklenjeno omaro v sobi, kjer sva sedela. Pa kaj je takšen potres mogel čvrstemu in mirnemu domu Adolfa Ošlovnika na številki 14 Gregorčičeva ceste ...

Prihodnjič!

Razgovor z Ružo Mastnak, perico v zunanjih obratih, in Antonom Tajnikarjem, kvalificiranim strugarjem v ESO, ki prav tako praznujeta te dni 20 let dela in zvestobe našemu kolektivu.

/rb/

Program prireditev ob 3. juliju 1974

Petek, 28. junij

OB 18. URI

v sejni sobi SOb Velenje
SLAVNOSTNI SPREJEM V
ZVEZO KOMUNISTOV

Sobota, 29. junij

OB 16. URI

na kegljišču hotela Paka
TEKMOVANJE V KEGLJANJU
v Delavskem klubu
BRZOPOTEZNO TEKMOVANJE
ŠAHOVSKIH EKIP

OB 16.30

na stadionu ob jezeru
REPUBLIŠKI ATLETSKI MITING

OB 18. URI

na mestnem kotalkališču
KOŠARKARSKI TURNIR /I. DEL/

Nedelja, 30. junij

OB 9. URI

v športnem parku ob jezeru
ROKOMETNI TURNIR

OB 17. URI

na mestnem kotalkališču
KOŠARKARSKI TURNIR /II. DEL/

Ponedeljek, 1. julij

OB 7. URI

po bolnicah
OBISKI BOLNIKOV

OB 19. URI

v Delavskem klubu
SPREJEM UPOKOJENCEV

Torek, 2. julij

OB 18. URI

pred Domom kulture
NASTOP RUDARSKE GODBE,
PEVSKIH ZBOROV IN FOLKLORNIH SKUPIN

OB 19. URI

v Delavskem klubu
PODELITEV ODLIKOVANJ ZA ZASLUGE
PRI RAZVIJANJU IN UTRJEVANJU
SAMOUPRAVLJANJA

PODELITEV NAGRAD ZA 20 LET
DELA V DELOVNI ORGANIZACIJI

PODELITEV NAGRAD ZA 10 LET
DELA V JAMSKI REŠEVALNI ČETI

OB 21. URI

KANONADA, OGNJEMET, KRESOVANJE

Dan rudarjev, 3. julij

OB 5. URI

Velenju in Šoštanju
SUDNICA

OB 8. URI

na Titovem trgu
ZBOR PARADE

OB 8.30

po mestnih ulicah
PARADA

OB 9. URI

na mestnem kotalkališču
OSREDNJA PROSLAVA RUDARSKEGA
PRAZNIKA S "SKOKOM ČEZ KOŽO"

OB 11. URI

na gradu
ZAČETEK PIKNIKA

OB 13. URI

na gradu med piknikom
TEKMOVANJE V "TRIM" ŠTAFETI

VOZNIKOM MOTORNIH VOZIL

Organizatorji piknika na gradu prosijo vse, ki bodo na piknik odšli z avti, da si parkirne prostore zanje poiščejo v mestu. Da ne bo gneče, bo namreč cesta na grad za motorna vozila med piknikom zaprta.

ŠE GLEDE KUPONOV ZA PIKNIK

Do njih so /v REK/ upravičeni vsi, ki bodo v soboto, 29. junija, v staležu zaposlenih v REK - tudi vajenci in praktikanti.

Upravičenci, ki kupona ne bodo dobili pravočasno, se naj zanj zanimajo pri svojem nadzorniku oziroma delovodji ali mojstru, v skrajnem primeru pa na gradu /ena od stojnic bo za to posebej označena/.

RUDAR - Glasilo kolektiva Rudarsko-elektroenergetskega kombinata Velenje, naslov splošne uprave: Velenje - Rudarska 6, telefon h.c. 85 020

Za organizacijo izdajanja in urejanje skrbi začasno ščlanski uredniški odbor: Alojz Lipičnik /predsednik - RLV/, Franc Švener /delegat - RLV/, Miha Pevnik /delegat - ESO/, Pavel Mejaš /delegat - RLV/, Rafael Batič /urednik/, Silvo Pešak /odgovoren za tisk/, Teodor Jelen /odgovorni urednik/, Tone Šeliga /odgovoren za zvezo z neposrednim obveščanjem/

Stalni sodelavci uredniškega odbora: Romana Misja /tajnik glasila/, Lojz Ojsteršek /fotoreporter/

Zunanji sodelavec za fotografske storitve Ludvik Fujs

Naslov uredništva: Velenje, Prešernova 5 /kadrovsko-socialni sektor, soba 31 - telefon interno 260/

Tiska TOZD TISK - Velenje, Foitova 10 • Glasilo prejema vsi člani kolektiva brezplačno • Izhaja 1-krat mesečno in po potrebi • Naklada v višini staleža zaposlenih + 50 izvodov

Srečno!